

ŽIVEL 1. MAJ - PRAZNIK TISTI, KI IMAJO ŠE DELO!

Najmanj 1200 včasih zaposlenih izoklancov in njihovi družinski člani te dni niso imeli kaj praznovati. Stečaj Mehana, Ferrotehne, 2. oktobra, Gabbiana, Polimerja, odpuščanje delavcev pri zasebnikih, vročanje obrtnih dovoljenj, kriza zasebnih in životačenje družbenih ribičev, zdravniki brez plač, turizem brez gostov, prazen občinski proračun, klošarjenje, narkomanija.....

V Ljubljani so v jezi podirali spomenike preteklosti, v Izoli je župan, krščanski demokrat, predsednikoval odboru za proslavo OF. Je morda rešitev prav v tem, da s skupnimi močmi izplavamo iz te neverjetne morije? "Mens sana in malvasia istriana" je na svetliniku, na predvečer delavskega praznika, prepeval Franci Blaskovič. In res, če kdaj, potem je zdaj čas za pogumne ideje, radikalne zamisli in svobodo ustvarjalnega duha. Izola lahko reši le, z občutkom pripadnosti prepajena skupna želja po lepšem, človeka vrednem življenju.

Kovanje političnega kapitala in zbiranje volilnih glasov na račun žalostnega položaja večine ljudi je, najmanj, nemoralno dejanje.

Drago Mislej

SANATORIJ ZA NARKOMANE?

Izola je postala narkomanska Meka, umirajo mladi ljudje in droga prodira celo v osnovno šolo. Zdravniki izolskega Zdravstvenega doma so občinski vladi, republiškem sekretariatu za zdravstvo in ustreznim institucijam (Idrija itd.) naslovili poziv za izdelavo natančne, strokovne študije o stanju na tem področju, ter zahtevo po ustanovitvi sanatorija ali bolnišnice za zasvojenost.

Novi Mesije

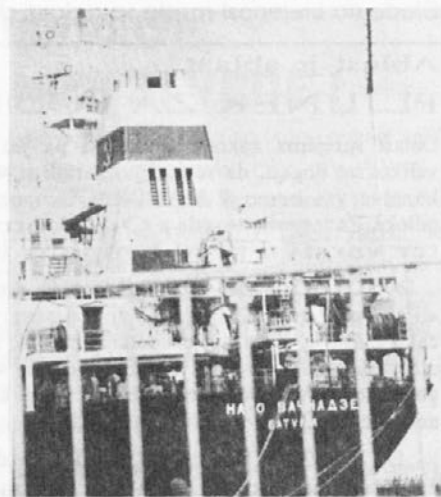
IZ VINA NASTAJA VODA

Cvet izolskega gospodarstva je ovenel, koprsko temeljno sodišče in njegov stečajni senat pa sta imela zadnje čase z njim kar precej dela. Po dolgih mukah so le imenovali stečajnega upravitelja za Mehana. To je Atilio Vuk, dosedanji pomočnik direktorja SDK iz Kopra (predlagala ga je banka, ki je tudi največji upnik). MEHANO je tako za vedno izbrisan iz poslovnega sveta, namesto njena nastaja novo podjetje MECANOTECNICA.

V težave 2. oktobra je že dobro zagrizel stečajni upravitelj Alojz Zorko, ki že ugotavlja, da ladjedelnica sploh nima razdelanega tržišča, delavcem, ki so še v podjetju pa je moral izplačati nekakšne plače za opravljeno delo. To, da delajo brez kakršnihkoli pogodb je seveda posebnost. O preselitvi ladjedelnice v Luko Koper je jasno le to, da slednja načelno pristaja na to, vendar bi bilo treba zgraditi nov pomol in sploh investirati veliko denarja, ki pa ga ni nikjer.

Marjan Flego je stečajnik v Ferrotehni (počasi bo treba pozabiti to ime), najtežje bitke pa bije z banko, ki bi rada tam čimveč iztržila. Ekonomski svet pri SO Izola predlaga, naj bi v prostorih tega podjetja uredili blagovni center, nekakšno razstavno prodajno skladišče po vzoru podobnih centrov v sosednji Italiji.

Polimer čaka na drugi stečajni narok s primanjkljajem 5 milijonov dinarjev po zaključnem računu, Jožica Radujko pa je stečajna upraviteljica v Gabbianu.

Zadnja ladja v 2. oktobru? V ladjedelnici so govorili celo o njeni zaplombi, dan kasneje pa je že izplula proti klirinškemu raju, ki je ladjedelnico tudi spravil na kolena.

BOMBE V LIVADAH!

Odkrili so jih skoraj slučajno. Med očiščevalno akcijo v Livadah so predstavniki KS in gasilci odkrili, da so glavni plinski ventili v stanovanjskih blokih nekompletni in velikokrat tako nedostopni, da z njimi ni kaj početi. Gre preprosto za to, da v primeru uhajanja plina v katerem od blokov ne bi mogli zapreti glavnih ventilov in preprečiti eksplozije.

Še zanimivost: Enako nedostopen je tudi glavni ventil za hišo, kjer je lani eksplozija plina raznesla stanovanje.

Inšpektorji so menda že na delu.

MEA CULPA

Stvari se dogajajo hitreje kot tiskanje Mandrača, zato nekaj pojasnil k prispevkom v današnji številki.

V prispevku Cestne finte pišemo o obvoznici skozi Jagodje. Medtem so magistralno cesto že odprli in Jagodarji si lahko oddahnejo.

V prispevku o fešti ob začetku sezone pišemo o nekaterih nesporazumih, medtem smo izvedeli, da Predsedstvo skupščine ostro nasprotuje klasični fešti, ZKO Gianfranco Siljan in Vinko Kramberger pa nudijo drugačno fešto s predračunom cca. 1.600.000 dinarjev.

V tej številki manjka prispevek o tem, da nihče noče izolske bolnišnice, njeni delavci pa so v večnem strahu za plače. V naslednji ne bo manjkalo -

PODJETJE Z GRADBENIM MATERIALOM

Telefon: 066 / 61 -648

Brez nas hiše
ne boste zgradili.

8

MANDRAČ
APRIL 91

VSAK STOTI IMA PRAŠIČA

Če nič drugega je bil vsaj popis prebivalstva v Izoli dokaj uspešen. Seveda, če se za uspešnost šteje to, da dobiš nekaj podatkov, ki so zanimivi za enkratno branje. V vpogled smo dobili prve rezultate popisa in iz njih razbrali naslednje:

V Izoli nas živi malo manj kot 14 tisoč (13.806) od tega največ v Livadah (3.939), le malo manj v Starem mestu (3.441), najmanj pa v KS Korte (1.433). Gospodinjstev je manj kot stanovanj ??? (4854 gospodinjstev, 5150 stanovanj) pa tudi živali pri nas kar dobro uspevajo.

Največ kokoši je v Jagodju (2204), ovce so se razširile v drugi krajevni skupnosti (16), največ prašičev pa je v Livadah (45). Zanimivo je, da imajo v Livadah 5 konj, v Kortah pa nobenega, v Starem delu mesta pa so popisovalci izsledili celo enega prašiča.

Glede na urejenost mesta se golovo dobro počuti.

Ablast je ablast

PLJUNEK ZA POL MILIJARDE

Oblast sprejema zakone, podaniki pa jih, bolj ali manj upoštevamo. In ker se velikokrat dogaja, da se jezimo zaradi stvari, ki so tudi zakonsko prepovedane in kaznive vas bomo v MANDRAČU opozarjali na nekatere zakone in občinske odloke. Začenjamo seveda z **Odlokom o javnem redu in miru ter varstvu pred hrupom v občini Izola.**

2.500,00 do 15.000,00 dinarjev boste plačali, če ne urejate izlozb ali če boste med 22. in 6. uro zjutraj povzročali hrup. Najmanj 150 dinarjev kazni čaka klošarje, hazarderje, metalce petard, zažigalce trave in odpadkov, uničevalce otroških igrišč, tiste, ki imajo nepokrite vodnjake, mečejo ogorke v smetnjake in podobno. (V odloku ni zgornje meje kazni, zato predvidevamo, da sega do neskončnosti.)

Od 500,00 do 2.500,00 dinarjev je honorar za nočno petje ali prerekanje na ulici po 22. uri, pa tudi metanje kamenja na javnih mestih stane toliko.

"Ljudska" - enotna kazen **500,00** dinarjev je za tiste, ki popivajo izven gostinskih lokalov, za lastnike neprivezanih psov ali psov brez nagobčnikov, za amaterske avtomehanike, ki preizkušajo avtomobile kar na ulici, za neprijavljene tabornike v parkih in na zelenicah in tiste, ki na zelenice vozijo pse ali kar avtomobile. Tudi za igranje ali kotalkanje na javni cesti je kazen 500,00 dinarjev, prav toliko bo "zaslužil" tisti, ki bo pljunil na javno površino. Enaka kazen čaka tudi tiste, ki vozijo pse v lokale ali na kopalisce, pišejo "Janša go home!" na zidove ali onesnažujejo okolico smetnjakov.

Teh **500,00** dinarjev vam na licu mesta zaračunajo: **miličnik, komunalni redar ali komunalni inspektor.**

POZOR!

Ta odlok je v veljavi od 8. novembra 1990.

"I figli della droga"

Statistica e qualche volta molto crudele. Tra l'altro parla anche, che ogni anno nascono alcune centinaia di migliaia di bambini di già con la droga nel sangue, cioè "figli della droga". È che questo, purtroppo, è un fenomeno che si riscontra in ogni ceto sociale. Un fenomeno che ha come conseguenza un moltiplicarsi di problemi sociali. Da una indagine siamo venuti a sapere che la madre che si droga, oltre a trascurare la propria salute, trascura pure le esigenze nutrizionali della gravidanza. Pertanto, il neonato che dà alla luce non solo è tossicodipendente, ma anche malnutrito.

Anche se alcuni problemi dell'infanzia conseguenti a tossicodipendenza possono essere mitigati dalla medicina moderna, in genere i "figli della droga" presentano non poche difficoltà nell'attraversare le normali fasi di crescita. Sono bambini che a scuola non sopportano interruzioni della routine quotidiana. La loro fonazione e il loro linguaggio sono ostacolati e atipici. Certuni hanno difficoltà ad imparare a leggere, e a scrivere, e non sono motivati all'apprendimento. Altri presentano lacune nel coordinamento dei movimenti e nella capacità di organizzare i compiti, di concretarsi e di risolvere problemi. È altro ancora.

Perciò pensiamoci sopra, e vediamo cosa possiamo fare perché gli innocenti non nascano con questi terribili handicap.

Gino Gobbo

OCETJE IN SINOVI (2 del)

ČASI VELIKIH SELITEV

Mehanotehnika ni bila politična tovarna, zato tudi ni rasla tako kot, recimo, Tomos ali Luka Koper. Borili smo se od stroja do stroja, od ene zgradbe do druge. Z vsakim novim strojem je bilo namreč prostora premalo. Iz nekdanjega bara v Pitonijevi ulici (takoj nad avtobusno postajo) smo se preselili v skladišče soli v Ampeleci. Poslopje je bilo strahotno vlažno, sol se je vpila v vsak kamen in bali smo se, da nam bo razžrlo stroje. Pa nam je iz težav pomagal Luciano Hrvatini, ki je takrat delal na Komunalni. Tako je zaščitil vse skupaj, da smo tam preživeli kar nekaj časa.

Potem smo kupili švicarski koordinatni stroj za izdelavo orodja. Bil je tako dragocen in kvaliteten, da ga nismo upali spraviti v nekdanje skladišče soli. Zato smo ga pustili na prostem in dejansko

okrog stroja postavili nekakšno barako. In ker smo imeli nenehne težave z ogrevanjem je OGRIZEK naredil peč na zagovino, pa je spet šlo nekaj prostora. Takrat nas je obiskal direktor tovarne koles iz Ljubljane Vojmir Tanko in iskal možnost, kje bi lahko izdelali zglobe za kolesa. Zadeva takrat sploh ni bila preprosta, saj gre za zglob, ki je dejansko sestavljen iz treh cevi, ki pa ne smejo biti varjene. Ker so bili strokovnjaki za te stvari pri Bianchiju sem od tam izvabil dva delavca, kupili smo nove stroje in seveda začeli s proizvodnjo. Začele pa so se nove prostorske težave.

Ko je v orodjarno prišel KORENCAN smo dobili nove prostore in sicer v konjušnici pri Mali opremi, del proizvodnje pa je bil še naprej pri sedanjem Delamarisu. S tistimi stroji smo porabili toliko elektrike, da smo si z Bolnico nenehno telefonirali. Ko so oni operirali smo morali mi ustaviti stroje. Ni nam preostalo drugega, kot da zgradimo novo trafo postajo in potem smo lahko delali oboji.

PRESIHAJOČE PARCELE

Kljub plačilu nesojeni lastniki parcel nimajo kam zasaditi lopat. V Stanovanjski zadrugi Jagodje pravijo, da ni govora o kakšni aferi.

Da plačilo še ne zagotavlja uresničitve zamisli so se na lastni koži se enkrat prepričali štirje izolski občani, ki so bili gotovo prepričani, da bodo doslej že opravili precej del pri gradnji hiš ob cesti proti Kortam v KS Livade. Zgodba se sicer začne maja 1990, ko je Stanovanjska zadruga Jagodje ponudila interesentom štiri parcele v skupni velikosti 2000 kvadratnih metrov površine v Kajuhovi ulici. Takrat so se v zadrugi tudi obvezali, da bodo uredili vse potrebno, da bi novi lastniki lahko začeli z gradnjo po 31. decembru 1990.

Kupčiji, ki je bila sklenjena pred skoraj letom dni, so najprej nasprotovali občani, ki bi izgubili del zemlje okrog hiš. Na junjskem zboru krajanov so predstavniki Zavoda za planiranje, urbanizem, gradbene in stanovanjske zadeve ter izolskega LIZ-a sicer predstavili osnutek zazidalnega načrta "Kajuhova - hudournik Morer, ki je bil nato javno razgrnjen od 20.11. do 20.12. 1990. Med razgrnitvijo so na Zavodu prejeli 34 pripomb na osnutek tega zazidalnega načrta, ki pa jih vse do danes še niso uspeli vključiti v projekt, ki naj bi ga potrdila občinska skupščina.

Čakanje na dokončen sprejem zazidalnega načrta pa zastavlja kupcem parcel več vprašanj, posebej v zvezi s pogodbo, ki so jo podpisali s Stanovanjsko zadrugo Jagodje in seveda denarjem, ki so ga že plačali. V zadrugi zagotavljajo, da bodo kupci prisli do parcel in dodajajo, da so namigovanja, češ da je zadruga ta denar že porabila za druge namene, lažna in neutemeljena. Res pa je, da si je ta denar izposodil Zavod za urbanizem, da je lahko plačal izdelavo načrtov za postavitve kolektorja. V državi odgovornih ljudi bi to pomenilo, da bodo listi, ki so si denar izposodili, pospešeno pripravili vso dokumentacijo za čimprejšnji sprejem zazidalnega načrta, v državi drugačnih navad pa je možno celo to, da se z izdelavo načrtov nalašč zavlačuje.

Kakorkoli že, v Stanovanjski zadrugi zagotavljajo, da bodo svojo obveznost v celoti izpolnili, to, da so nekateri menda že prodali sedanja stanovanja v prepričanju, da bodo poletje dočakali v novozgrajenih hišah, pa je seveda posebna zgodba.

Vlado Ostrouska

JAVOR

JAVOR Commerce - Obrtna zadruga Livade

vezane, panel, iverne, lesenitne in opožne plošče, obloge in parket, vrata, pohištvo za kuhinje in kopalnice

Do 15. maja 15% - 25% popusta za vrata Liko

"KUPOVANJE" KREDITA V BEOGRADU

Seveda smo takrat že razmišljali o pravih tovarniških prostorih. Arhitekt Mihevc je predlagal sedanjo lokacijo, mi pa smo šli v lov za krediti. Ker smo bili uspešni se je zdelo, da ne bo velikih težav.

Prvo sem povzročil jaz, ko sem v Beogradu utemeljeval nujnost kreditiranja in sem v srbohrvaščini zatrdil, da bomo kredit zlahka "sakrili" namesto "pokrili". Potrebno je bilo kar veliko pojasnjevanja, da smo razčistili nesporazum. Kredit so nam odobrili, denarja pa ni in ni bilo. Tako, kot je bilo (in je menda še) v navadi so tudi mi imeli v Beogradu svojega predstavnika TOMIČA, ki je bil zadolžen za stike z vlado njenimi organi in službami. Nekega dne ga je neznanec povabil v restavracijo Moskva in mu povedal, da za ustrezno podkupnino lahko dobimo kredit takoj.

Posvetovali smo se na raznih koncih (Kajtimir na okrajnem komiteju nam je pojasnil, da je

Baredi

ZAČELO SE JE !

Čeprav so bili nekateri skeptiki resno v skrbeh se je le zgodilo. Kot poroča naša popoldansko - kmetovska dopisnica s tistega konca, Neva Zajc, se na cesti v Baredih že vidi, da gre tokrat zares. Na krajevni skupnosti so povedali, da je večina krajanov že podpisala pogodbo o sofinanciranju asfaltiranja ceste, precej pa jih je tudi že poravnalo del obveznosti. Tiste, ki so morda to pozabili ali pa le zavlačujejo, vabijo, naj čimprej uredijo te formalnosti, sicer jih bodo poimensko objavili v naslednjem Mandraču.

P.S. Nejevernega Tomaža, ki je stavil, da ne bo šlo po načrtih, vabimo, da se oglasi malo v uredništvu.

Cestne finte

IL TRUCO C'E, MA NON SI VEDE !

Oni dan smo pisali o tem, kako bo urejen promet spričo gradbenih del na magistralni cesti med Izolo in Portorozem pod Belvederjem. Drži samo to, da je cesta zaradi prekopavanja vodovodarnjev zares zaprta, vse drugo pa je bila kar majhna dezinformacija, saj so se odgovorni medtem domenili drugače. Tako je cesta skozi Jagodje dejansko zaprta za ves promet, razen za lokalni promet in medmestni avtobus, vsi drugi pa moramo iz Izole lepo nazaj do križišča pri Ferrotehni in potem po glavni cesti proti Portorožu.

Seveda pa s tem težav še ni konec. Marsikateri izolan je zapeljal skozi Jagodje, potem, ko je videl, da tudi drugi vozijo po isti poti, enako počnejo tudi turisti, svoje pa so dodali težki tovornjaki in avtobusarji tako, da je cesta že dobro zdelana.

Za pravo veselico pa so poskrbeli miličniki, ki so sredi ti. obvoza pobirali neprostovoljne prispevke za republiški proračun. Naredili so vrhunsko gnečo, saj ljudje pri sebi nimajo denarja za plačilo visokih kazni, kar pomeni, da so morali miličniki pisati položnice za plačilo kazni po pošti.

To, da bi že ob odcepu postavili kakšno pametno tablo in opozorili na obvezni obvoz pa seveda nikomur ni prišlo na pamet. Očitno se kurativa bolj izplača kot preventiva.

podkupovanje v Beogradu povsem običajna stvar) potem pa smo predlagatelju podkupnine zagrozili s

policijo. Še sami nismo verjeli, ko smo že čez nekaj dni dobili pričakovani kredit.

To je bila naša zadnja selitev. Zanimivo je to, da smo jo (potem, ko smo zgradili prostore) opravili v vsega dveh dneh in da se proizvodnja skoraj ni ustavila. Že na stari lokaciji smo namreč stroje postavili na lesene podstavke, potem pa smo jih s posebnim viličarjem, enega za drugim prepeljali na novo lokacijo, jih postavili na vnaprej določena mesta in takoj nadaljevali delo.

O naših prostorskih težavah samo še to. S proizvodnimi prostori smo gradili tudi skladišča, vendar smo jih sproti polnili s stroji in tako smo imeli nenehne težave s skladiščenjem izdelkov. Takrat smo šli v veliko investicijo in zgradili prvo regalno skladišče v Sloveniji, ki je bilo še dolgo cilj različnih delegacij z vseh koncev domovine.

Ribiške težave in zdrahe

NOVA ZALIVSKA VOJNA ?

(DM) Prav neverjetno je, koliko nesreč se lahko zgrne nad mlako imenovano Tržaški zaliv oziroma Slovensko morje. Ker je zgodovina tega dogajanja znana pogledjmo le nekaj najnovejših zadreg in zapletov.

Slovenija se združuje in seveda združuje tudi morje. Zaenkrat hrvaški ribiči še tolerirajo ribolov slovenskih ribičev v njihovem morju, kaj pa potem ? Ribičev je za slovensko morje preveč, republiško ministrstvo za kmetijstvo in ribištvo pa še ni ugotovilo, da imamo slovinci tudi morje.

Stroka in zeleni opozarjajo, da je treba morje ustrezno zavarovati pred ribiškimi izropanjem, ribiči pa so prepričani, da bi sami bolje skrbeli za pravilno izkoriščanje ribjega bogastva. Zato so ministru že poslali zahtevo po ukinitvi odloka o časovni omejitvi ribolova.

Poklicni ribiči (ne vsi) so prepričani, da jim popoldanski ribiči jemljejo kruh, popoldanci pa pravijo, da bodo poklicni ribiči uničili zaliv. Poklicni ribiči so že izoblikovali zahtevo za prepoved oziroma omejitev popoldanskega ribolova.

Država bi rada ustrezno obdavčila ribiče, ti pa se ne dajo in kot kaže bodo spel končali pri pavšalu, ki je za ene krivičen, za druge pa zelo ugoden. Mimogrede, lani je 60 izolskih ribičev (poklicnih in popoldanskih) plačalo v občinsko blagajno za 50.000 dinarjev davkov (seveda brez prispevkov, ki jih plačujejo zasebni ribiči za zdravstvo, pokojnine in drugo).

Zasebni ribiči so še vedno neorganizirani, trudijo se z nekakšnim združenjem, vendar jim nekako ne gre od rok, saj so njihovi interesi velikokrat zelo različni. To, da se Delamaris za te vrste težav sploh ne zanima pa je že tako ali tako znano.

Ali so ob vsem tem italijanski ribiči, ki še vedno občasno vdirajo na naše morje, sploh omembe vreden problem ?

Še beseda o upravnem posloplju. Zgradili smo ga z denarjem od proizvodnje računskih strojev, vendar je to že druga zgodba.

MEHANO IN HELIKOPTER

Vzgojna igrača MEHANO je bila takrat že velik hit, izdelovali pa smo še celo vrsto drugih stvari, saj smo razvojni oddelek ustanovili že 1955-tega leta. Tam je bil tudi FRANC POKOREN, modelar in od tam so prihajali različni predlogi, med njimi tudi tisti za izdelavo helikopterja. Šlo je za igračo, ki jo danes vsi poznajo, namreč za propeler, ki ga s potegom vrvice izstrelimo v zrak. Danes je ta igrača narejena iz plastike, mi pa smo takrat naredili železnega oziroma iz tanke pločevine. Komaj smo začeli s proizvodnjo se je v svetu začel pohod plastičnih mas. Prodali smo tiste stroje in kupili nove ter začeli izdelovati plastične helikopterje. Izdelali in prodali smo jih v, celo za danes, neverjetnih količinah. Mehanotehnika je postala spoštovanja vreden proizvajalec igrač.

Odstrel direktorja

"BELVEDERE" ŠE NE POMENI,
DA JE TAM VSE LEPO VIDETI.

(VO) Sklep delavskega sveta hotelov Belvedere je bil jase. Direktor Zvonimir Savin mora do maja meseca zapustiti hišo v kateri je " vladal " 14 let. Manj znano je, zakaj ? Sredstva obveščanja so zapisala predvsem to, da je šlo za samovojo pri pomembnih poslovnih odločitvah, skratka za odločanje mimo organov upravljanja.

" Očitki, da sem z oddajo prostora pod Aperitiv barom na Belvederju kršil pravila igre, ne držijo. Pogodba o najemnem odnosu ni podpisana, pa tudi če bi bila imam za takšne poslovne odločitve vsa pooblastila, ki mi jih daje statut podjetja. Tam je namreč zapisano, da lahko odločam o 20 odstotkih družbenega premoženja. Seveda s podpisom pogodbe prevzemam vso odgovornost, če bi se ugotovilo, da je šlo za pogodbo, ki škoduje družbenim interesom, vendar kaj takšnega ni mogoče trditi kar vnaprej " zatrjuje odstavljeni direktor Savin.

Razlag njegove odstavitve pa je seveda veliko. Ena je tista, ki pravi, da je opozicija v podjetju (beri SINDIKAT) izkoristila ugoden trenutek in se otresla direktorja, ki je v času, ko vloga menadžerjev sicer še ni izoblikovana, postavil v ospredje predvsem poslovnost in delo. Res je, da so morali zaposleni prevzemati tudi nova dela, res pa je tudi, da še niso imeli presežnih delavcev, da so vsi imeli zagotovljeno delo in tudi plače niso bile pravi razlog za nezadovoljstvo. Upravnik hotela Marina je za mesec marec prejel 14.000 dinarjev plače, natakarji so prejeli okrog 8 tisočakov in sploh so bili v vrhu tudi v primerjavi s portoroškim in koprskim turizmom.

Med razloge nekateri prištevajo tudi nezadovoljstvo dela kolektiva zaradi neodobrenih stanovanjskih kreditov, nekateri so pričakovali napredovanje na delovnem mestu in podobno. Kakorkoli že, Savin zapuša barko, ki se še ne potaplja, za razliko od mnogih drugih, v kolektivu pa bi morali, do prihoda novega direktorja, resno zagrabiti za delo in manj naporov nameniti boju za vodstvene stočke.

Tudi direktorje streljajo, mar ne !

V naslednji številki Mandrača:

Kako so nam Hrvati pobrali proizvodnjo računskih strojev...Naredili smo prvi električni vlakec... Proboj v ZDA.

Gino Gobbo še kot direktor Mehanotehnike

Očistimo naše okolje "Poslušajte kaj govorim in ne glejte, kaj delam...?"

No nekaj takšnega se mi je pripetilo ob nedavni očiščevalni akciji, o kateri sem se tudi sam razpisal v Mandraču. Prijatelj in kolega Gianfranco me je s svojim prispevkom spodbudil, da še jaz kaj povem...

Pa ne v svoje opravičilo. Skritiziral sem tiste, ki kar tako puščajo avtomobilske razbitine ali razvaline naokrog, ne da bi pomislil, da morda tudi sam nekako grešim. In tako je bilo. Ko sem se nekega dne vračal domov, sem z grozo opazil, da ni več naše zlozljive počitniške prikolicice pod kostonji za stolno cerkvijo. In niti nisem več opazil nekaterih starih znancev - starih kombijev, čolna itd. Potem, ko sem odgnal misel, da so mi prikolicico ukradli, sem pomislil na čistilno akcijo. Šel sem na policijo, kjer sem prijavil izginotje omenjene prikolicice in vprašal, če je morda to rezultat akcije. Sicer zelo ljubeznivi dezurni miličnik ni točno vedel in je zavrtil telefon na Občino, da bi vprašal inšpektorja. Le-ta pa je bil na terenu. Odločil sem se, da grem sam na Občino. Ko je inšpektor prišel, mi je povedal, da so pač ob akciji prikolicico, ki je tam stala več kot sedem dni, kot je to dopuščeno po sicer še veljavnem občinskem odloku iz leta 1983, odpeljali v občinsko deponijo, da bom moral plačati kazen in

pristojbino da odvoz, skupaj skoraj dva tisoč dinarjev. Lepo, sem si mislil. Pa še protestirati nisem mogel, saj je vse skupaj popolnoma po predpisih. Kam sedaj s prikolicico? Tam je bila blizu hiše, lahko sem jo vsakič, ko sem prihajal domov videl. Resda je zasedala eno parkirno

mesto, pa vendar... Zdaj pač iščem mesto, da jo bom spravljaj, ker se mi ne zdi pošteno, da bi jo do dopusta vsakih sedem dni premikal za en meter naprej in potem spet nazaj - s tem bi se sicer formalno držal zakona, oziroma odloka... In potem?

Ko sem se pred dnevi vračal iz Trsta, sem šel mimo Milj in lahko z grenkobo ugotavljal, da so pač tam uspeli urediti "zimovališče" za čolne in prikolicice. Si predstavljate, če bi kaj takšnega uspeli napraviti tudi mi v Izoli? Pa ne, da bi nekdo s tem na veliko služil, ampak, da bi vsaj imeli občutek, da če recimo Občina nekaj prepoveduje, obenem tudi poskrbi za svoje občane. Še posebej, če računamo, da je od tistega odloka minilo skoraj deset let in ne samo teh deset let.

Sicer pa je treba reči, da je vsaj na našem koncu, akcija prinesla (s tem, ko je odnesla) večji red in predvsem urejenost. Ko bi le tudi poklicane občinske službe kaj naredile, da bi po tem "očiščenju" storile tudi kaj za to, da bi sam videz parkirnih površin in igrišč bil pristojnejši.

A. Šumenjak

PREDICA BENE CHE TI CASTAGNO MEGLIO...

(Il vangelo secondo Andrea)

La recente azione "Abbelliamo la nostra città" ci ha ridatto un'isola in veste un pochino più decente. Senza il "lattume" e' senz'altro più riposante. Però a questo punto non dobbiamo dimenticarci del nostro collega Andrea, che proprio dalle pagine di questo foglio lancio' il suo grido d'allarme e la denuncia di quello stato di abbandono in cui la nostra cittadina versava. Non possiamo dimenticarci di lui perché in questo spaccato di storia isolana il suo contributo e' stato quasi celestiale. Difatti e' stato vittima della da lui tanto auspicata azione. Gli adetti alla ripulitura della città, forti del suo articolo apparso sulle pagine di un recente numero de "Il mandracchio", lo hanno ripulito del suo tanto amato rimorchio da campeggio che faceva bella o brutta figura di se nel "giardino" di San Mauro. Uno "scherzo" da quasi duemila dinari firmati Markovic.

Bazzecola in rapporto ai risultati ottenuti Soprattutto se questi risultati sono destinati a perdurare nel tempo. Però all'orizzonte già si intravede una nube immonda: la "Festa di primavera". Quella sagra paesana, già messa all'indice dall'attuale Presidenza del comune, ora inspiegabilmente risorta come una "araba fenice", che tanto toglie e nulla dà alla nostra città. Non vorremmo che lo spirito di sacrificio del nostro collega Andrea andasse impietosamente distrutto. Cordialmente e con misericordia, l'amico nonché collega

Gianfranco Siljan

KEMIČNA ČISTILNICA

"MARA"

Ljubljanska 22

Vse vrste kemičnega
čišenja, hitro, kvalitetno in
poceni.

Tel.066/63-740

Fotooptika RIO

Ljubljanska 24

Z našo pomočjo bo svet videti lepši.

Vsako dan od 9-12 in od 16-19 ure
pomagamo vašim očem.

EXPRESS FOTO

Fotosluge od A do Ž

KOLORČEK

Zeger Slavko

Ko je treba obarvati svet, ki Vas obkroža

Odpriro vsak dan od 8-12 in 15-19
sobota od 15-19 / nedelja od 8-12 ure
VOZIMO TUDI NA DOM

Telefon 066/61-986

Gostilna - trattoria

JASNA

Jagodje - Dobrava

Kraj, kjer je prijetno biti gost.

Tel. 066 / 62-439

cvelličarna

ORHIDEJA

Zaradi obnove bo cvelličarna
zaprta do 13.maja

Ker pa imamo, tako kot Vi,
radi cvetje, ga bomo
razstavili in prodajali na naši
izolski tržnici.

**NAJ BO MAJ TUDI
PRAZNIK CVETJA**

Adriatic

Za novim imenom Vas pričakujejo
znani obrazi.

Spoznali ste nas kot Triglavovo Območno skupnost Koper,
v leto 1991 pa smo vstopili s samostojnimi koraki.

Naši dogovori seveda še vedno veljajo.

Trdni so, kakor so trdni naši temelji,
ki jih je postavilo obalno gospodarstvo.

Prva slovenska zavarovalna delniška družba
je zrasla na Obali.
To pa tudi nekaj velja.

Pizzeria N A P A

Dellore Milka

Se spominjate, prve pizzerije na Primorskem ?

Tradicija ostaja.

Naše pizze, špagete, sipe v omaki in druge dobrote
že poznate, v mesecu maju pa bomo ponudili še
posebne tople malice.

Pizzeria NAPPA, Verdijeva ulica, ob mandraču

Majda Zupan

VELIKA MALA TRGOVINA

Z VSEM, KAR POTREBUJETE ZA ŠPORT IN REKREACIJO.

Čakamo vas vsak dan

od 8 - 20 ure

**Šport Mala, Trg 22. julija 1
tel.066/63-756**

CIT 91 TRGOVINA d.o.o.
(pod tribunami izolskega stadiona)

Trgovina, ki ste je tako pogrešali

**BARVE LAKI LEPILA
AVTOKOZMETIKA**

Do 5. maja 20 % popusta za izdelke Colorja.

Odprto od 8.30 do 12.00 in 15.00 do 19.30 ure
ob sobotah od 8.30 do 12.30 ure

Mi vas ne bomo nafarbali, barve vam bomo prodali !

KAKRŠNA SEZONA TAKŠEN PRAZNIK

(Izola, 25. in 26. maj)

POF

Kot vsako leto, bo tudi letos prišla turistična sezona. Sezona bo sicer prišla, turistov pa, kot vse kaže, ne bo prav veliko. Od vsepovsod prihajajo odpovedi že sklenjenih aranžmajev, hotelirji nimajo nobene pomembne investicije, edina izboljšava so pravzaprav le v privatne roke oddani gostinski lokali. Pa tudi sicer jim v Izoli ne bomo imeli kaj posebnega ponuditi. Plaža na svetilniku je v razsulu, plaža mišično prizadelih je gradbišče, t.i. Lonka je oddana v zasebne roke, vendar nič ne kaže, da bomo dobili kaj posebej mikavnega, letni kino je zarasla trava, park Arrigoni je brez pametnega lokala, parkirišč ni več...

V vesplošno sivino se bo, kot kaže, dobro ujel tudi letošnji praznik ob otvoritvi turistične sezone. Predsednik Turističnega društva, **Alojz Pečan**, je lahko napovedal le to, da bo praznik **25. in 26. maja**. Ker pa še ni dogovora o turistični taksi tudi program praznika še ni pripravljen. Tudi na ZKO so povedali, da so v tem času običajno že imeli pripravljen program, plakate in drugo, letos pa nimajo še ničesar.

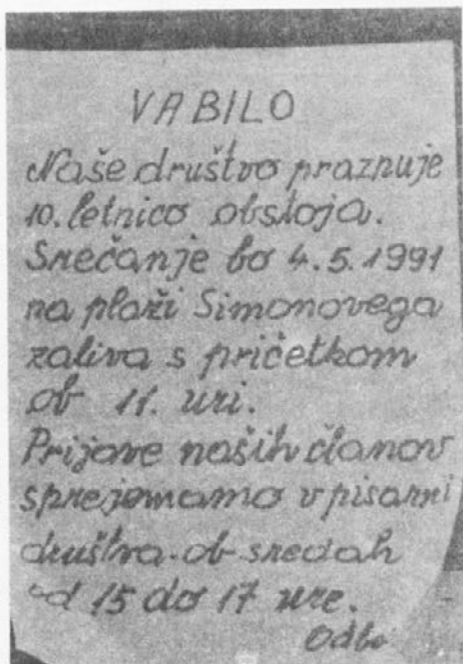
Vse, kar je že dogovorjeno, je pravzaprav delo drugih. Rokomelaši namreč pripravljajo Rokometni festival mladinskih in pionirskih ekip, Gostinska in turistična šola pa bo gostitelj Domiade, športnih iger gojencev domov za učence srednjih šol.

V pogojih, ko "uradni organizatorji" nimajo niti denarja niti programa vabimo vse, ki ne pristajate na počasno kulturniško smrt našega mesta, da županu ali predsedniku izvršnega sveta predstavite svoje ideje. Dogovorite se za "fešto" ulice, osvetlite lokale, izrinimo avtomobile iz nekaterih najlepših ulic. Če vam je nerodno do najbolj odgovornih, potem telefonirajte na krajevno skupnost in predlagajte nam. Mi bomo poskrbeli, da vam bodo šli odgovorni "na roko" pri izvedbi vašega mini praznika ob začetku turistične sezone.

Saj je to tudi naša sezona, mar ne ?

JE PRIŠEL ČAS ILEGALE ?

PTT NOT DEAD
NON TI VEDO,
MA TI SENTO.

Starši ne puščajte svojih otrok (bodočih dedičev) na ulici brez vsakega nadzora po ves božji dan in vse do poznih nočnih ur, saj velikokrat motijo mir sstanovancev. Zaradi takšne " skrbi " ulica ni več shajališče temveč " la cour des miracles (E. Zola)". In ne pozabite, da je naša Izola znana po velikem številu zasvojenih mladih in celo otrok. Boste tudi vaše potomce prepustili tej usodi ?

Dovolj bi bilo že malo več medsebojnega spoštovanja namesto zanikrosti in splošne paranoje, ki je zavladala na naših ulicah. Kako bomo uredili naše mesto, če ne moremo urediti niti lastnih ulic, dvorišč in družin. Kakšni meščani bodo zrasli iz predšolskih otrok, ki so dobesedno od jutra do noči prepuščeni ulici in svoji iznajdljivosti. In če že ne mislite na druge, pomislite kdaj vsaj nase in svoje družinske člane in zavedajte se, da bomo skupne odgovornosti lahko prevzeli šele takrat, ko bomo prevzeli tudi naše lastne.

posvojena Slovenka

Madame Sluga Scapin

KULTURNI DOM IZOLA PREDSTAVLJA

- 9. maj (četrtek) ob 20.00 - VSE O ASTROLOGIJI (Možina, Zajec)
- 11. maj (sobota) ob 11.00 - ČIRENČAJ IN JUHA KOKOS POKOS
otročka predstava PDG iz Nove Gorice
- 12. maj (nedelja) - revija pihalnih orkestrov Primorske
- 14. maj (torek) ob 20.00 - večer z dr. JANEZOM MILIČINSKIM
- 16. do 18. maj - srečanje slovenskih zdravnikov
- 16. maj (četrtek) ob 20.00 - dr. ANTON DOLENC otvoritev
razstave slik v Galeriji ALGA
- 20. in 21. maj - republiška revija otroških gledaliških skupin
Slovenije
- 22. in 23. maj - republiška revija lutkovnih skupin Slovenije
- 24. maj - republiška revija mladinskih in odraslih
gledaliških skupin Slovenije

DOBRODOLI - BENVENUTI - WELCOME

VROČIH ZO

Rečeno storjeno. V prejšnjem Mandraču smo obljubili, da bomo opravili telefonsko anketo o tem, kdo od izolanov je med svojimi someščani najbolj cenjen in na koga se najbolj jezijo. Poklicali smo 25 občanov in dobili naslednje odgovore:

NAJBOLJ CENJENI :

1. Dora Benčič
2. Jože Černelič
3. Zvonko Grahck
4. Ražman Celestina
5. dr. Jakov Mioč
6. Ivan Tomažinčič

Po en glas so dobili: Franc Goljevšček, Darka Lenci, Mojca Kralj, dr. Ivan Gregorič, Ivana Krnel, Marino Domio, Neva Zajc, Drago Mislej, izolski župnik in Rodin

NAJBOLJ KRITIZIRANI:

1. Marjan Starc
2. Stepanek-Komljanec Dunja
3. Stepanov Tihomir
4. Bornšek Miro

Po glas so dobili še: Alojz Zorko, Marla Meze, Borka Pavič, Zdenka Lenardič, Vladimir Kern in Celestina Ražman

Pokazalo se je, da so ljudje zadovoljni s tistimi, ki jim ne morejo veliko škodovati, jezijo pa se na tiste, ki jih je v teh časih doletela skrb za nezaposlene (če so jih delali ali pa so jih dobili). Čez mesec dni pa se spet slišimo.

NAGRADNA UGANKA

Najprej odgovor in nagrada.

Na fotografiji iz prejšnje številke je bila Vesna Dekleva, mlada jadralka izolske Burje, naš trenutno edini kandidat za sodelovanje na Olimpijskih igrah v Barceloni naslednje leto. Vesna je **jadralka** v razredu Evropa, tekmuje pa tudi v matematiki in fiziki in je sploh OK.

Dobra bo tudi nagrada, ki jo bo tokrat prejela

DARJA TKALČIČ, Bazoviška 8, Izola

CIT d.o.o. ji bo podaril dve spominski in dve uporabni darili.

(nagrajenca je lokrat izžrebala **CLARA GIASSI**, tajnica komisije za popis prebivalstva)

NOVO VPRAŠANJE

Zlobni jeziki pravijo, da člani Turističnega in olepševalnega društva Izola organizirajo fešti ob Otvoritvi sezone in Ribiškem prazniku samo zato, da si potem lahko prvoščijo izlet v še bolj turistično razvite kraje. Naštetje vsaj tri države, ki so jih obiskali odkar organizirajo omenjeni fešti.

Odgovore pošljite na uredništvo Mandrača (KS Staro mesto, 66310 Izola) ali jih oddajte v katerikoli trgovini v Ljubljanski ali Koprski ulici (od Forme do Graffita).

Tudi nagrada bo v tem stilu – izlet za 2 osebi do Benetk (Venezija). Zadnji rok za odgovore je 20. maj. Nagrajenca bo izžrebal predstavnik Turističnega društva, tako da ne bo pripomb.

Navali narode!

ČAKULE - ČAKULE

Glavna zvezda čakul, komunalni redar **DaniLO DROFENIK**, je spet naredil ta pravo. Pred občinsko stavbo so mu namreč ukradli nov službeni moped s čelado vred. Našel ga je dva dni kasneje pri Šaredu. Očitno je šel na šparglje in dva deci belega k Lini (moped namreč).

\$

PS. Nepridipravi so pač odnesli tisto, kar je bilo lažje.

\$

Dzenes Dzag je novo ime **JANEZA JUGA**. Tako so ga menda brezuspešno klicali po ozvočenju na ameriškem letališču, medtem ko je Janez čakal na tem istem letališču, da ga pokličejo po istem ozvočenju in mu sporočijo, kje lahko dvigne denar za pot domov. Za pot v Evropo bo treba očitno izbrati kakšno bolj mednarodna imena.

\$

Med drugimi verniki se je pri Papežu oglasil tudi **MARJAN STARC**, podjetnik s Primorske. Identiteto še preverjamo.

\$

Vrli izolski policaj **Marjan DERMOTA** je oni dan vestno popisal odelezenca manjše prometne nesreče na cesti proti Kortam. Eden od njiju je bila njegova soproga v njegovem avtomobilu.

V Galebu bo nekaj zelo narobe. **BOGDAN OREL** namreč že dolgo ni izjavil nič revolucionarnega.

MANDRAČ

april 1991 št.8

MANDRAČ je mesečnik, ki ga urejajo in izdajajo ljudje izolskih krajevnih skupnosti, namenjen pa je vsem tistim, ki imajo Izolo v srcu in glavi.

V uredniškem odboru so trenutno: Zorka Sosič, Danilo Markočič, Neva Zajc, Andrej Šumenjak, Gianfranco Siljan, Vlado Ostrouška in Drago Mislej.

MANDRAČA je oblikoval Davorin Marc, elektronska obdelava in laserski izpis GRAFFIT.

MANDRAČ je brezplačen a ima svojo ceno.

Naslov: MANDRAČ, KS Staro mesto, tel. 61-483

Miro Kralj

ZGODBA ZA DANASNI ČAS

V Izolskem mandraču se srečata delavec iz Mehanotehnike in delavec iz 2. Oklobra.:

– Dej, vprašaj me, kako sem kaj?

– Človek, ne poznam te, daj mir!

– Ampak, prosim te, dej me vprašaj kako sem kaj?

– Ja, ampak daj mi že mir!

– Ma dej, dej, vprašaj me?

– No, naj ti bo, KAKO SI KAJ?

– Ah, rajši ne sprašuj.

EXTRA ČAKULE

V Delu smo pred dnevi prebrali, da se prebivalci Obale po novem imenujemo **Obrežani**. Ker bi kdo lahko to razumel tudi kot, da smo obrezani, rajši ostanemo kar Primorci z **o-balle**.

Prvemu, ki nam telefonsko, ustno ali pismeno odgovori na vprašanje, koliko gostiln ima izolska občina bo uredništvo podarilo liter vina. Tisti, ki pove, kdo je zadnji dobil lokacijo za gostinski lokal pa se bo srečal z **Zorko Sosič**, ki mu bo natočila čistega vina.

Tudi **komunalni inšpektor** (vodja specialcev za odvažanje avtomobilov) je dobil svojo kazan. "Prijatelji" so mu razrezali vse štiri gume na pravilno parkiranem avtomobilu.